

OLKET Måndagen den 10 september 1956

Söta spele- "män" —

"Bygdespelmännen är inte en samling knätöfsprydda gubbar som bär sig befängt åt", sade en talare vid spelmansträffen i Kungsör på söndagen. Nej, det är det förvisso inte, varje fall inte när spelmännen ser ut som ovanstående tvenne exemplar. Det är systrarna Birgitta och Margareta Einarsson från Arboga, vilka förtjuste publiken med både fela och släppta.

"Bygdespelmännen är inte några knätöfsprydda, befängda gubbar"

Spelmansträffen på Kungsudden på söndagen blev relativt välbesökt, trots stor konkurrens från andra arrangemang och mulen väderlek. Spelmannslag från Sörmland, Västmanland och Närke framförde folkmusik, Kattrinä i Klövålla berättade historier och sjöng visor på sörmlandsmål, Gösta Klemming trakterade det medeltida instrumentet hummel och Rut Jakobsson sjöng gamla koraller.

Den stämmningsfulla festen inleddes med att spelmännen, ett 35-tal, spelade några gamla folksånger varpå hembygdsföreningens ordförande, folkskollärare David Norrhammar hälsade välkommen. Efter några låtar av spelmannslaget tog så anföraren för spelmännen, hr Bertil Rydberg till orda.

— Nyss hörde vi bortifrån idrottspatsen en smattrande applåd från publiken när hemmalaget gjorde mål, sade han bl. a. Det var en påminnelse om den nya och moderna tiden. Vi representerar den gamla och det förgångna. Vi vill lära människor förstå den stora och värdefulla skatt vi har i folkmusiken och bygdelåtarna. Bygdespelmän är inte som män-

ga vill göra gällande knätöfsprydda gubbar som bär sig befängt åt, nej, bygdespelmännen har en viktig uppgift som bevarare och förmedlare av ett kulturarv. Den stora publiken vill inte lyssna till våra harmonier, den lånar hellre sitt öra till moderna disharmonier. Vi har inte mindre än 12.000 folksånger i vårt land. De spelades och komponerades av våra gamla spelmän när dessa ville skaffa sig avkoppling och berika sitt liv efter dagens möda och slit. Man lyssnade till naturens röst, det var det enda man hade att lyssna till. Så kommer det sig att bördiga och tätbebyggda landskap har gladare låtar som går i dur med landskap med en enslig och karg natur mest har mollåtar. Vi bör slå vakt om en så dyrbar skatt som finns i vår folkmusik.

Därefter berättade Kattrinä i Klövålla livligt och medryckande om en resa till Stockholm för drygt hundra år sedan. Hon sjöng även några gamla visor.

Systrarna Birgitta och Margareta Einarsson, Arboga, framförde mjukt och vackert några folksånger på violin och sjöng en visa i duett.

Katrineholms-Kurtren

Måndagen den 10 september 1956

Hälsningar i radio från katrineholmarna i USA

Den i våra trakter inte ten åter mot amerikanska kusten